

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

[Văn mẫu 9] Những bài văn hay phân tích và nêu cảm nhận về tình cảm cha con giữa anh Sáu và bé Thu trong truyện ngắn Chiếc lược ngà (Nguyễn Quang Sáng).

Đề bài: Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn *Chiếc lược ngà* của Nguyễn Quang Sáng.

Bài văn cảm động phân tích tình cảm cha con trong truyện Chiếc Lược Ngà

Đối với nhân dân ta, tình cảm gia đình luôn là thứ tình cảm thiêng liêng, đẹp đẽ nhất. Trong những năm tháng chiến tranh, gia đình phải chia lìa thì tình cảm ấy lại càng thiêng liêng, đáng trân trọng hơn. Trong truyện ngắn *Chiếc lược ngà* của nhà văn Nguyễn Quang Sáng, tình phụ tử thiêng liêng sâu nặng được thể hiện vô cùng chân thực và cảm động, làm thổn thức trái tim biết bao thế hệ bạn đọc.

Câu chuyện kể về cha con ông Sáu sau hơn tám năm xa cách mới có cơ hội gặp lại nhau, chỉ vì vết sẹo dài trên mặt ông Sáu mà bé Thu kiên quyết không nhận ba. Những ngày sau đó Thu luôn thờ ơ với ông. Khi nhận ra ba thì cũng là lúc ông phải lên đường trở về đơn vị. Những ngày ở khu căn cứ, ông Sáu dốc sức làm chiếc lược ngà như đã hứa với con, nhưng ông đã hi sinh trước khi trao món quà ấy cho bé Thu.

Nghe theo tiếng gọi của tổ quốc lên đường nhập ngũ, những ngày ở chiến trường ông da diết nhớ gia đình đặc biệt là cô con gái nhỏ. Sau bao năm xa cách, ông được trở về nhà thăm gia đình, ông khao khát gặp con và được nghe tiếng con gọi mình là ba. Bởi vậy, khi về gần đến nhà, thoáng thấy bóng con, không chờ xuống cập bến ông đã vội vàng nhảy lên bờ, tiếng ông gọi con thật tha thiết, thân thương: Thu! Con. Nhưng ngược lại với mong đợi của ông, đứa con ngơ ngác, hốt hoảng rồi bỏ chạy. Thật đáng thương cho tình cảnh của ông, đôi tay ông buông thõng xuống như bị gãy. Suốt ba ngày nghỉ phép ông ở nhà cùng con để vun đắp tình cảm với mong mỗi con sẽ cất tiếng gọi ba. Nhưng ông càng cố gắng bao nhiêu thì nó lại càng tìm cách đẩy ông ra xa bấy nhiêu. Bị con cự tuyệt lòng ông xao xác buồn, nhưng ông không trách con, chỉ buồn vì chiến tranh chia cắt mà gia đình ông phải chịu tình cảnh éo le. Giờ phút lên đường, ông muốn chạy lại ôm con lần cuối, nhưng vì sợ con cự tuyệt nên ông chỉ nhìn Thu từ xa. Và khi ông nghe tiếng con gọi “ba” ông đã xúc động mà bật khóc “không muốn cho con thấy mình khóc, anh Sáu một tay ôm con, một tay rút khăn lau nước mắt, rồi hôn lên mái tóc của con”. Đó là giọt nước mắt hạnh phúc gắn với tình yêu thương con sâu nặng. Tình cảm sâu nặng của anh với con còn được tác giả thể hiện đầy cảm động khi ông ở khu căn cứ. Vẫn khắc ghi lời con dặn, khi tìm được mảnh ngà, ông kì công mài thành lược cho con: “Những lúc rồi, anh của từng chiếc răng lược, thận trọng, tỉ mỉ và cố công như người thợ bạc”. Bao nhiêu tình yêu thương con ông dồn cả vào việc làm chiếc lược và khắc dòng chữ đầy yêu thương: “Yêu

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn *Chiếc lược ngà*

nhớ tặng Thu con của ba”. Cây lược ngà chính là kết tinh của tình phụ tử mộc mạc, đơn sơ mà đậm sâu. Nhưng chiến tranh lại một lần nữa cướp đi cơ hội ông được gặp con, trong một trận càn lớn, ông bị thương nặng và hi sinh. Trước khi mất ông không đủ sức trăng trối điều gì nhưng tình cha con thì không thể chết, bằng chút sức lực ông lấy chiếc lược trao lại cho người đồng đội. Nó là sự ủy thác, là ước nguyện thiêng liêng của tình phụ tử.

Đối với bé Thu, tình yêu thương cha cũng được thể hiện thật đặc biệt. Thoạt đầu, khi thấy ông Sáu gọi mình là con, có những hành động vồ vập, bé Thu tỏ ra lạnh tránh, lạnh nhạt, xa cách ông. Dù trong ba ngày, ông Sáu tìm mọi cách để thân thiết với con, nhưng Thu lại tìm mọi cách để đẩy ông ra. Thu nhìn cha bằng cặp mắt xa lạ và cảnh giác, nhất quyết không chịu gọi ba, dù mẹ đã có lần nhắc nhở. Sự bướng bỉnh ấy thể hiện rõ nhất khi anh Sáu gấp cho nó cái trứng cá, nó đã hất văng ra khỏi chén cơm. Đây là hành động mang tính chất quyết liệt, cự tuyệt mọi quan tâm, chăm sóc của anh Sáu. Bị cha nổi giận đánh vào mông, bé Thu không khóc nó bỏ dở bữa cơm và bỏ sang nhà ngoại ở. Những cử chỉ, hành động đó của bé Thu không đáng trách hoàn toàn, vì Thu còn nhỏ, chưa hiểu hết những tàn phá mà chiến tranh gây ra với con người. Đồng thời thái độ đó của em cũng cho thấy một tình yêu thương cha mãnh liệt sâu sắc, em chỉ nhận cha khi người đó giống với trong bức ảnh chụp chung với má. Ngoài ra, em sẽ không nhận bất cứ ai làm cha của mình. Cái ương ngạnh, bướng bỉnh của em cũng thể hiện tình yêu thương cha sâu nặng, tha thiết.

Mọi nghi ngờ của em chỉ được giải tỏa khi nghe những lời bà giải thích. Đồng thời đó cũng là lúc tình cảm phụ tử bùng lên mãnh liệt trong em, nhất là buổi sáng em về nhà, nhìn ba đang đón tiếp mọi người, chỉ dám đứng từ xa nhìn ba, không dám đến gần người mà em vô cùng mong nhớ yêu thương. Nhưng giây phút anh Sáu chuẩn bị đi, bao nhiêu tình cảm dồn nén bấy lâu nay được bung ra quyết liệt, tiếng gọi ba: Ba...a...a...ba! Tiếng kêu của nó như tiếng xé, xé tan sự im lặng, xé cả ruột gan mọi người, nghe thật xót xa và tiếng nói hòa trong tiếng khóc nức nở: “Ba! Không cho ba đi nữa! Ba ở nhà với con”. Tất cả mọi người đều vô cùng xúc động và thương cảm cho hoàn cảnh éo le của hai cha con. Những lời níu kéo của bé Thu cũng không thể níu giữ anh Sáu ở lại. Khoảnh khắc hạnh phúc của hai cha con thật ngắn ngủi, điều ấy càng khắc đậm sâu hơn những khắc nghiệt và éo le mà chiến tranh gây ra.

Tạo nên tự thành công cho tác phẩm, trước hết là ở việc Nguyễn Quang Sáng đã lựa chọn một tình huống truyện tự nhiên, hợp lí. Nghệ thuật miêu tả tâm lí nhân vật chân thực, sâu sắc và cảm động. Ngôn ngữ đậm dấu ấn Nam Bộ, giàu cảm xúc. Tất cả những yếu tố đó đã góp phần tạo nên thành công cho tác phẩm.

Chiếc lược ngà là câu chuyện cảm động về tình cha con trong hoàn cảnh chiến tranh ác liệt. Tác phẩm là bài ca ca ngợi tình cảm gia đình trong hoàn cảnh chiến tranh éo le, chính trong hoàn cảnh này tình cảm gia đình lại càng thiêng liêng và đáng trân trọng hơn

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

bao giờ hết. Mỗi chúng ta cũng cần phải yêu quý, giữ gìn và bảo vệ tình cảm thiêng liêng, đẹp đẽ này.

Một số bài văn đạt điểm cao nêu cảm nhận về tình cha con giữa ông Sáu và bé Thu

Bài số 1:

Nguyễn Quang Sáng là nhà văn Nam bộ chuyên viết về cuộc sống của nhân dân miền Nam trong hai cuộc kháng chiến và khi đất nước hòa bình. *Chiếc lược ngà* là truyện ngắn được ông sáng tác vào năm 1966, thời kỳ cuộc kháng chiến chống Mỹ diễn ra vô cùng ác liệt. Trong hoàn cảnh cam go ấy, nhà văn đã gửi gắm nhiều giá trị nhân văn vào tác phẩm, một trong những giá trị đó chính là tình cảm cha con anh Sáu và bé Thu đầy xót xa và cảm động.

Câu chuyện kể về hoàn cảnh của anh Sáu và bé Thu đoàn tụ sau tám năm xa cách. Ngày từ chiến trường trở về, con bé không nhận anh là cha vì vết sẹo in dài trên má. Đến lúc bé Thu hiểu ra mọi chuyện thì anh Sáu lại phải lên đường. Niềm vui đoàn viên chưa trọn vẹn kéo theo những nỗi luyến tiếc khắp chặng đường hành quân sau đó. Ở khu căn cứ, anh dành tất cả tình cảm yêu thương tỉ mỉ mài khúc ngà voi thành chiếc lược định bụng sẽ làm quà tặng nhân ngày trở về. Thế nhưng mong muốn ấy đành dang dở vì bom đạn kẻ thù đã hạ gục anh giữa rừng cùng chiếc lược ngà gửi lại đồng đội mang về cho con. Đọc *Chiếc lược ngà*, ta mới cảm nhận được tình cảm gia đình đặc biệt là tình cảm cha con cao đẹp đến nhường nào. Đó là thứ tình cảm thiêng liêng mà không một thứ bom đạn nào có thể tiêu diệt được.

Tình cảm của anh Sáu đối với con đã thể hiện ngay từ chuyến về phép thăm nhà sau tám năm mong mỏi được gặp con. Trong suốt chặng đường về nhà, đã không dưới một lần anh hồ hởi mong ngóng được gặp con, thậm chí khi thấy con bé đang chơi trước nhà anh “nhảy lên bờ khi xuống chưa kịp cập bến”, “bước những bước dài” để nhanh đến bên con: "Thu! Con!".

Tiếng gọi ngắn gọn nhưng đã chất chứa và dồn nén suốt tám năm trời để hôm nay mới có dịp bật ra thành tiếng. Thế nhưng ngược lại với những gì anh chờ đợi, đứa con chẳng những không mừng rỡ, không ôm chầm lấy anh mà “khóc thét lên” gọi mẹ. Những hành động ấy khiến người lính kiên cường trên chiến trường bất giác hụt hẫng, buông thõng cả hai tay.

Từ khi trở về, anh chẳng muốn đi đâu, chỉ quanh quẩn ở nhà với mong muốn được gần gũi con hơn, với mong muốn con gọi anh một tiếng “Ba”, chỉ một tiếng thôi cũng đủ để xoa dịu nỗi lòng tám năm đợi chờ đằng đẵng. Nhưng anh càng muốn xích lại gần thì con bé lại càng rời xa anh. Anh dùng mọi cách, từ quan tâm, giúp đỡ đến dồn con bé vào

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

“đường cùng” thậm chí có khi tức giận, anh đánh con bé và quát rằng: “Sao mày lì thế” nhưng cũng chẳng thay đổi được nó. May mắn thay, cuối cùng thì con bé cũng hiểu được vết sẹo găm trên má của ba nó, nhận ra được tình cảm yêu thương mà “người đàn ông lạ” dành cho nó để rồi vỡ òa hai tiếng “Ba ơi!” vào ngày tiễn anh trở lại căn cứ chiến đấu. Và cũng tại đây, tình cảm sâu nặng của anh được tập trung biểu hiện nhiều nhất.

Nỗi nhớ con đau đáu suốt những ngày ở căn cứ. Lời hứa mang về cho con gái chiếc lược chính là điều anh muốn bù đắp cho con. Cái hôm vào rừng sâu, kiếm được đoạn ngà voi, anh vui mừng hót hải chạy về, hớn hờ khoe với bạn như đứa trẻ vừa được nhận quà. Làm chiếc lược cho bé Thu trở thành công việc duy nhất mà anh làm trong những lúc rảnh rỗi. Anh bắt tay vào chiếc lược với niềm say mê, sự công phu đặc biệt. Lấy vỏ đạn 20 li làm một cây cưa nhỏ, anh “cưa từng chiếc răng lược, thận trọng, tỉ mỉ và cố công như người thợ bạc”. Không lâu sau thì chiếc lược hoàn thành, anh nâng niu nó như nâng niu đứa con gái bé bỏng của mình, khi nào rảnh rỗi anh cũng “mài lên tóc” để chiếc lược thật bóng, thật đẹp. Không chỉ vậy “trên sống lưng lược có khắc một dòng chữ nhỏ mà ông đã gò lưng, tần mẩn khắc từng nét: “Yêu nhớ tặng Thu con của ba”. Có lẽ mỗi khi mài chiếc lược lên tóc, anh đều hình dung ra cảnh chiếc xuồng con chưa cập bến, con bé đã ra đón anh ở gốc cây trước cửa, sẽ ôm anh, hôn anh và vui mừng khôn xiết khi thấy chiếc lược bằng ngà mà anh làm tặng. Nhưng đau đớn thay, anh hy sinh khi chưa kịp trao tay con gái chiếc lược ngà mà chỉ kịp trần trối nhờ đồng đội thực hiện lời hứa thay anh.

Nói về bé Thu, cô là đứa trẻ tám tuổi nhưng mạnh mẽ dù có phần ngang bướng. Thu không nhận anh Sáu là cha bởi vết sẹo trên má và cũng tuyệt nhiên không gọi anh là “ba” dù tất cả mọi người đều bảo đây là ba nó. Trong tiềm thức của đứa trẻ tám tuổi này, ba nó là một người đàn ông lạnh lặn – không có vết sẹo trên mặt, hình ảnh ấy in sâu vào tâm trí của con bé để rồi khi nó không nhận anh là cha vì vết sẹo trên má chứng tỏ không một ai có thể thay thế hình ảnh người cha trong lòng nó. Mạnh mẽ là vậy nhưng khi nghe bà ngoại kể về vết sẹo trên mặt ba, biết rằng đây chính là người nó dành tình thương và đợi chờ suốt nhiều năm dài đằng đẳng, con bé trở về nhà trong tâm thế của một đứa con tiễn cha về căn cứ. Ngày hôm ấy, “con bé như bị bỏ rơi, lúc đứng vào góc nhà, lúc đứng tựa cửa và cứ nhìn mọi người đang vây quanh ba nó. Vẻ mặt của nó có cái gì hơi khác, nó không bướng bỉnh hay nhăn mày cau có nữa, vẻ mặt nó sầm lại buồn rầu, cái vẻ buồn trên gương mặt ngây thơ của con bé trông rất dễ thương. Với đôi mi dài uốn cong, và như không bao giờ chớp, đôi mắt nó như to hơn, cái nhìn của nó không ngờ ngạc, không lạ lùng, nó nhìn với vẻ nghĩ ngợi sâu xa”. Còn anh cũng không dám đến từ biệt con mình, chỉ nhìn với vẻ ái ngại rồi bảo “Thôi! Ba đi nghe con!”. Câu nói ấy như giọt nước làm tràn ly, con bé òa khóc, vừa chạy đến bên anh vừa meo meo gọi “Ba...a....a...!”. Tiếng kêu của nó như tiếng xé, xé sự im lặng và xé cả ruột gan mọi người, nghe thật xót xa. Đến đây người đọc mới hiểu được con bé tha thiết muốn gọi tiếng ba đến nhường nào, tiếng gọi mà tám năm nay cả anh Sáu và bé Thu đều mong đợi cuối cùng cũng đã được cất thành lời.

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn *Chiếc lược ngà*

Thu là một đứa trẻ đầy tình cảm, những hành động của nó lúc này khác hẳn với những ngày đầu khi anh Sáu trở về. Trái ngược nhưng lại nhất quán bởi nó quá yêu ba nó, qua nhớ ba nó và nó không cho phép bất cứ ai có thể thay thế hình ảnh của ba nó. Nên khi hiểu được nguyên nhân, nó muốn giữ ba ở lại, muốn thời gian ngắn ngủi còn lại kéo dài mãi mãi. Thế nhưng thời gian cha con đoàn viên chỉ còn được tính bằng phút giây ngắn ngủi. Nó ôm chầm lấy anh, “hôn lên mặt, lên tóc, lên cả vết sẹo trên má của anh”, dường như nó hiểu ra ba nó vẫn là ba của nó, vết sẹo ấy không những không làm ba mất đi mà còn làm ba trở nên đáng nể trong lòng nó. Có lẽ vì vậy mà sau này, khi lớn lên, Thu tiếp tục bước tiếp bước chân của ba trên hành trình bảo vệ Tổ quốc. Cô bé tám tuổi ngang bướng ngày nào giờ trở thành cô giao liên nhanh nhẹn, linh hoạt, lạng lã, âm thầm chiến đấu trả thù cho Tổ quốc, cho gia đình, cho tình cha con bất diệt.

Thông qua điểm nhìn của bác Ba, Nguyễn Quang Sáng đã miêu tả nội tâm nhân vật một cách sâu sắc và hợp lý, mỗi nhân vật có một giọng điệu riêng, ngôn ngữ riêng, tính cách riêng mang đậm đặc trưng Nam Bộ với diễn biến tâm lý phù hợp để từ tức giận bé Thu người đọc chuyển sang cảm thông và vỡ òa trong ghen ngào xúc động. Cái đáng nể ở đây chính là việc tác giả đã miêu tả nội tâm của bé Thu – một đứa trẻ tám tuổi, đầy mạnh mẽ nhưng cũng có phần bướng bỉnh rất trẻ con, không làm “lão hóa” nhân vật của mình mà vẫn giữ được sự trong sáng, đáng yêu. Phải là người có sự quan sát tinh tế và gắn bó với đời sống nhân dân đặc biệt là người dân Nam Bộ, tác giả mới có thể bộc lộ được những nỗi niềm cảm xúc như thế.

Nguyễn Quang Sáng đã rất tài tình khi khắc họa tình cảm chân thành của anh Sáu và bé Thu. Đó là tình cảm cha con sâu nặng, là tiếng hát trong trẻo cất lên giữa tiếng đạn bom gào thét. Đọc “*Chiếc lược ngà*”, ta trân trọng hơn những người thân yêu bên cạnh mình, trân trọng hơn tình cảm phụ tử gắn bó bền chặt. Tình cảm cha con dù có thế nào cũng vẫn luôn là những tình cảm chân thành nhất, yêu thương nhất.

Bài số 2:

Nguyễn Quang Sáng sinh năm 1932, quê ở huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang. Trong thời kỳ kháng chiến chống Pháp, ông tham gia bộ đội và hoạt động ở chiến trường Nam Bộ. Từ sau năm 1954, tập kết ra Bắc, ông bắt đầu viết văn. Trong thời kỳ kháng chiến chống Mỹ, ông trở về Nam Bộ tham gia kháng chiến và tiếp tục sáng tác văn học với nhiều thể loại: truyện ngắn, tiểu thuyết, kịch bản phim,...

Qua nhiều tác phẩm, ông đã khẳng định một phong cách độc đáo đậm đà chất Nam Bộ từ việc xây dựng khung cảnh thiên nhiên cho đến khắc họa tính cách con người. Một trong những văn bản tiêu biểu nhất cho phong cách nghệ thuật của ông chính là tác phẩm “*Chiếc lược ngà*” được viết năm 1966, tại chiến trường Nam Bộ trong thời kỳ kháng

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

chiến chống Mĩ của nhân dân ta đang diễn ra quyết liệt. Truyện là một biểu tượng cao đẹp cho tình cha con trong hoàn cảnh éo le, khốc liệt của chiến tranh...

“*Chiếc lược ngà*” là một câu chuyện cảm động giữa ông Sáu và bé Thu. Ông Sáu đi kháng chiến, khi có dịp trở về thăm nhà thì con gái ông đã lên tám tuổi. Bé Thu không nhận ông là cha vì vết sẹo dài trên má khiến khuôn mặt ông không còn giống như trong bức ảnh chụp chung với má mà bé Thu đã biết. Đến khi bé nhận ra thì cũng là lúc ông Sáu phải lên đường nhận nhiệm vụ mới. Vào khu căn cứ, nhớ lời con, ông Sáu đã làm một chiếc lược bằng ngà voi để tặng con nhưng ông đã bị hi sinh trong một trận càn của địch. Đó không chỉ là cảnh ngộ éo le của cha con ông Sáu, mà còn là sự thiệt thòi, mất mát của đồng bào miền Nam trong cuộc kháng chiến đầy gian khổ của dân tộc.

Trong hoàn cảnh đầy khốc liệt và éo le của chiến tranh, ta vẫn bắt gặp được tình cảm của người cha dấy lên trong lòng ông Sáu khi ông được dịp trở về thăm nhà. Xuống chầu chầu lại nhưng khi mới nhìn thấy con gái, ông Sáu đã “nhún chân nhảy thót lên, xô chiếc xuồng tạt ra” rồi “bước vội vàng những bước dài” và gọi to tên con gái. Anh mừng rỡ trong đầu cảnh đứa con gái bé nhỏ sẽ mừng rỡ “chạy xô vào lòng anh, sẽ ôm chặt lấy cổ anh” để rồi “anh vừa bước, vừa khom người đưa tay đón chờ con”. Nhưng có ngờ đâu cô con gái bé nhỏ khi nghe anh gọi lại ngơ ngác, lạ lùng, giật mình hoảng sợ rồi với gương mặt tái đi, nó vụt chạy và hét lên cầu cứu má. Lúc ấy, anh cảm thấy đau đớn tột cùng, sự bất ngờ hiện rõ trên gương mặt anh. Anh như bị dội gáo nước lạnh từ chính sự sợ hãi, lạ lùng của đứa con gái yêu mà anh hằng ngày mong được gặp. “Hai tay anh buông xuôi như bị gãy”, tâm trạng anh lúc này thật đau đớn và thất vọng tột cùng.

Rồi những ngày ở nhà, ông Sáu tha thiết muốn nghe một tiếng gọi ba từ chính cô con gái bé nhỏ nhưng sao khó quá. Chưa bao giờ ông được nghe một tiếng ba mà chỉ nghe được những lời nói “trông” của bé Thu. Ông muốn chăm sóc, yêu thương, vỗ về bé nhưng ông chỉ nhận lại một thái độ cự tuyệt, ngang bướng đến không ngờ. Ngay cả khi anh gấp miếng trứng cá vàng to, phần ngon nhất của con cá cho bé thì bé lại hất văng tung tóe ra mâm mà không một lời xin lỗi. Giận con, anh liền đánh vào mông bé mà không kịp suy nghĩ. Ông chỉ thấy buồn, đau khổ và bất lực trước thái độ ương bướng của con chứ không hề giận con, cho thấy ông là một người cha yêu thương con tha thiết. Ông cảm thấy ân hận khi đã trót đánh con cũng nói lên sự vị tha trong lòng ông.

Tuy yêu thương con là vậy nhưng ông được hưởng tình yêu từ con quá ít. Chỉ đến những giây phút cuối cùng lúc chia tay, ông mới được hưởng hạnh phúc làm cha khi bé Thu bất ngờ gọi to ông Sáu một tiếng “ba” như xé toạc bầu không khí lúc bấy giờ. Khỏi phải nói lúc ấy ông Sáu xúc động và hạnh phúc đến nhường nào. Ông ôm chặt lấy bé Thu rồi rút khăn lau nước mắt nhưng không để bé nhìn thấy. Nhưng phút giây hạnh phúc ấy quá ngắn ngủi, vì nhiệm vụ ông lại phải từ biệt đứa con gái yêu dấu của mình để lên đường.

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

Hứa với con, ở chiến khu, ông đã tìm được một mảnh ngà voi và làm một cây lược cho bé. Bao nhiêu tình cảm yêu thương, nhớ nhung, ông dồn hết vào việc làm chiếc lược ngà, món quà kỉ niệm ông đã hứa tặng con gái ngày ra đi: lúc rảnh rỗi anh ngồi cửa từng chiếc răng lược cho đến khi hoàn thành, những đêm nhớ con anh lấy cây lược ra ngắm nghía. Ông nâng niu chiếc lược ngà, ngắm nghía nó, mài lên mái tóc cho cây lược thêm bóng mượt, “cây lược ngà ấy chưa chải được mái tóc của con, nhưng nó như gỡ rối được phần nào tâm trạng của anh”.

Chiếc lược ngà đối với ông không chỉ là chiếc lược bình thường, mà là vật kỉ niệm, mang tâm hồn, chứa đựng biết bao tình thương nỗi nhớ của ông đối với cô con gái bé nhỏ. Chiếc lược là niềm an ủi, động viên ông trong những tháng ngày gian khổ. Đó cũng là biểu tượng của tình thương yêu, săn sóc của người cha dành cho con gái thật thiêng liêng, sâu nặng và bất diệt. Cho dù đến khi ông không còn nữa thì tình yêu ấy cũng không bao giờ bị mất đi trong lòng ông. Chỉ đến khi bác Ba – bạn của ông hứa sẽ trao tận tay chiếc lược cho con gái ông thì ông mới yên lòng nhắm mắt đi xuôi. Những việc làm trên của ông cho ta thấy được tình yêu thương con của ông thật sâu đậm và thiết tha.

Còn về phía bé Thu, bé không nhận ba bởi vì bé rất yêu ba mình. Thu là một đứa bé mới có tám tuổi, còn quá nhỏ để nhớ mặt ba mình. Nên khi ông Sáu gọi tên nó ở gần bên thì nó bất ngờ, hoảng sợ như phản xạ tự nhiên của nhiều đứa trẻ khác. Sau đó, bé nhìn anh Sáu với cặp mắt xa lạ và cảnh giác, dứt khoát không chịu đến gần ba thể hiện sự ngây thơ của bé.

Những ngày anh Sáu ở nhà, bé rất ngang ngạnh và ương bướng mặc cho người lớn khuyên nhủ, tạo mọi tình thế bắt buộc (chắt nước nồi cơm, gọi ba vào ăn cơm,...) để bé phải gọi ba, nhận anh Sáu là ba mình nhưng đều thất bại bởi sự thông minh nhưng bướng bỉnh của bé.

Bé Thu luôn từ chối mọi sự quan tâm của anh Sáu. Anh Sáu càng vỗ về, yêu thương con bao nhiêu thì bé Thu lại càng đẩy ra, xa lánh và thờ ơ với anh bấy nhiêu. Lúc anh Sáu nổi nóng đánh con vì cái khao khát của người cha muốn được cảm nhận tình cha con được đưa đến đỉnh điểm thì bé Thu lại phản ứng gan lì và quyết liệt (bé không khóc mà bỏ về nhà bà ngoại). Tất cả những hành động đó của một đứa trẻ như bé Thu cũng rất dễ hiểu bởi vì bé vẫn còn nhỏ, chưa thể biết chiến tranh đã tàn phá khốc liệt như thế nào, đã tàn phá và làm biến dị gương mặt hiền từ của người cha mình ra sao để rồi với trí óc non nớt, bé chỉ yêu và dành hết tình cảm cho người cha có khuôn mặt hiền từ, phúc hậu như trong tấm ảnh chụp với má. Còn anh Sáu, tuy tốt với bé thật đấy nhưng bé không muốn đón nhận bởi bé nghĩ ông ấy không phải cha mình mà là một người xấu đang tìm mọi cách dụ dỗ, mua chuộc để bé phải gọi ông ấy là ba. Bé không can tâm bởi bé chỉ có một người cha duy nhất mà thôi. Bé không yêu ai khác ngoài cha mình. Để rồi khi sang bà ngoại, được nghe ngoại giải thích về vết sẹo của anh Sáu là do chiến tranh gây ra thì lúc ấy, bé mới thực sự ân hận và căm thù chiến tranh ghê gớm. Buổi sáng hôm sau, Thu được

Cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện ngắn Chiếc lược ngà

bà ngoại đưa về nhà nhưng không dám lại gần vì trót làm ba giận nên nó chỉ im lặng một cách khó hiểu, “về mặt nó sầm lại, buồn rầu, nhìn với vẻ nghĩ ngợi sâu xa”.

Đến lúc anh Sáu nói tiếng cuối cùng chia tay nó để lên đường thì ngoài sự tưởng tượng của mọi người, nó đã kêu lên tiếng: “Ba...a...a...ba!” như xé ruột, là tiếng kêu vỡ tung từ đáy lòng nó, tiếng kêu mà nó cố đè nén từ bao năm nay. Bây giờ, tình cha con giữa anh Sáu và nó trỗi dậy thật mãnh liệt. “Nó hôn ba nó cùng khắp. Nó hôn tóc, hôn cổ, hôn vai và hôn cả vết thẹo dài bên má của ba nó nữa”. Tình yêu thương cha sâu sắc được bé thể hiện một cách thật cảm động. Bé bảo cha phải hứa mua cho bé chiếc lược với mong muốn cha sẽ trở về với bé lần nữa nhưng có ngờ đâu đó chính là lời hứa cuối cùng và cũng là duy nhất mà anh thực hiện cho bé.

Qua đây, ta nhận ra vẻ đẹp tâm hồn của bé Thu: yêu thương ba nhưng rạch ròi xấu tốt, cá tính mạnh mẽ nhưng ương bướng, đặc biệt là tình cảm dành cho ba là vô bờ bến. Anh Sáu cũng vậy, là một người cha rộng lượng và yêu con hết mực.

“**Chiếc lược ngà**” là một bài ca về tình phụ tử, là một câu chuyện cảm động về tình cảm cha con ruột thịt trong hoàn cảnh éo le của chiến tranh. Câu chuyện khẳng định một ý nghĩa lớn lao, tình nghĩa con người, tình cha con, tình đồng đội, sự gắn bó các thế hệ là cội nguồn của sức sống mạnh mẽ, bền bỉ, kiên cường mà cũng rất đổi nhuần nhị, nhân hậu, thiết tha của những con người trên mảnh đất Nam Bộ. Với nghệ thuật miêu tả tâm lí tính cách nhân vật đặc sắc, xây dựng tình huống truyện bất ngờ và tự nhiên, một lần nữa, ta có thể khẳng định rằng Nguyễn Quang Sáng là cây bút truyện ngắn xuất sắc về đề tài chiến tranh.

Đọc những trang viết của ông, ta cảm nhận được sự khốc liệt của chiến tranh và sự mất mát to lớn của đồng bào ta. Đó là cảnh ngộ éo le của mỗi gia đình, vì chiến tranh mà cha con không được nhận nhau, vì chiến tranh mà con mãi mãi không được gặp cha nữa. Nguyễn Quang Sáng cho ta thấy rõ được tội ác của chiến tranh phi nghĩa, đồng thời đề cao tình phụ tử, sự hy sinh thầm lặng của con người Việt Nam trong quá trình giữ nước.

» Tham khảo thêm: [Phân tích nhân vật ông Sáu trong truyện Chiếc lược ngà](#)

Các bạn vừa tham khảo một số bài văn mẫu hay phân tích và nêu cảm nhận về tình cảm cha con trong truyện Chiếc Lược Ngà của Nguyễn Quang Sáng (SGK Ngữ Văn 9). Truy cập kho tài liệu [Văn mẫu 9](#) để cập nhật thêm nhiều bài văn hay khác giúp rèn luyện kỹ năng làm văn, chuẩn bị tốt cho các bài thi và kiểm tra môn Văn. Chúc các bạn học tốt !